

Un Fiu al Tatălui Său – gândul lui Hristos

05 aprilie 2004

Gili Cârstea

Adevărul din versetele de mai jos este recunoscut de toate curentele din creștinism: Hristos a fost fără păcat.

„El n-a făcut păcat, și în gura Lui nu s-a găsit vicleșug” (1 Petru 2:22).

“Nu săvârșise nici o nelegiuire și nu se găsisese nici un vicleșug în gura Lui” (Isaia 53:9).

Î: Pe baza cărui standard îl declară acești scriitori pe Isus ca fiind fără păcat?

R: Pe baza singurului standard al neprihănirii prin care oamenii pot defini păcatul: cele zece porunci, legea morală a lui Dumnezeu.

Î: A oferit Isus o explicație pentru această viață fără păcat?

R: Da, a spus că motivul principal a fost prezența Tatălui în inima Sa. “Legea Ta este în fundul inimii Mele.” În El se realizase o unire dintre cele două naturi, umană și divină, ceea ce noi numim “nunta.”

Î: Dacă acesta a fost motivul, putem spune că Dumnezeu se poartă la fel ca Isus?

R: Citește explicația Lui: „Adevărat, adevărat vă spun, Fiul nu poate face nimic de la Sine; El nu face decât ce vede pe Tatăl făcând; și tot ce face Tatăl, face și Fiul întocmai” (Ioan 5:19).

Î: Uluitor. Dar unde a privit Isus ca să vadă cum “face” Tatăl?

R: În acea parte a Bibliei care exista în timpul Său.

Î: În acea parte a Bibliei Dumnezeu a ucis milioane. Dar se pare că Fiul nu a făcut “întocmai.”

R: Exact. Aceasta este dilema noastră. Poate Fiul a avut un cod secret de acces în Vechiul Testament?

Î: Ce cod?

R: O explicație splendidă: “Căci Tatăl iubește pe Fiul, și-I arată tot ce face.” În fiecare dimineață Tatăl lumina înțelegera Fiului, arătându-I implicațiile, cauzele, efectele și

consecințele tuturor acțiunilor Sale din trecut în relațiile cu oamenii. Pentru Hristos, temelia mării controversate era istoria sacră. Sub călăuzirea Duhului Sfânt, mintea Sa analiza evenimentele fără măhramă.

Î: Vrei să spui că noi avem o măhramă peste ochi?

R: Moise și-a pus măhrama pe față spre a proteja pe frații lui. Slava (caracterul) lui Dumnezeu de pe fața lui Moise era de nesuportat pentru ei. Poporul acela cu ceafa înțepinită avea nevoie de un Dumnezeu uman și violent, care să se potrivească stării lor jalnice. De ce insistăm noi astăzi să privim la Dumnezeu prin măhramă? Din același motiv. Vrem un Dumnezeu "drept" și care să ne facă dreptate în conflictele cu vrăjmașii noștri. Ne facem că nu știm că vrăjmașii noștri sunt alți copii ai Săi. Vrem un judecător, un luptător à la Hollywood. Dar Fiul a spus: "Tatăl nu judecă pe nimeni." El este Marele Vindecător pentru rănilor produse de marele adversar.

Î: Dar nu există și un verset care spune: "Eu fac rana și tot eu o vindec"?

R: Ba da, dar exact aceasta este măhrama prin care privește omul. Este marea tragedie a omenirii. Spunând că nimeni nu poate veni (ajunge, pricepe) la Tatăl decât prin El, Isus ne invita să privim la El, dacă dorim să înțelegem cum se poartă Tatăl. Isus era blând, deoarece privise la Tatăl; era nonviolent deoarece privise la Tatăl; era fără vină deoarece văzuse că Tatăl este fără vină; vindeca bolnavii deoarece văzuse că aceasta este menirea Tatălui.

Î: Înțeleg. Poate acesta este secretul expresiei "să avem gândul lui Hristos."